

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 920 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. *firmă de investiții* – o firmă de investiții, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 22 din Regulamentul (UE) 2019/2.033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014, denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2019/2.033*, care face obiectul cerinței privind capitalul inițial prevăzute la art. 12 alin. (1) din Legea

nr. 236/2022 privind supravegherea prudentială a societăților de servicii de investiții financiare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.”

2. La articolul 295¹⁷, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alin. (4) – (7), cu următorul cuprins:

„(4) Entitățile care au prevăzută lichidarea ca strategie de soluționare trebuie să respecte cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile pe bază individuală.

(5) Prevederile art. 295⁷ – 295⁹ se aplică, după caz, și entităților care au prevăzută lichidarea ca strategie de soluționare și care sunt întreprinderi-mamă sau nu fac parte dintr-un grup supus supravegherii prudenciale pe bază consolidată ori care sunt filiale ale unor întreprinderi-mamă pentru care planul de rezoluție prevede lichidarea ca strategie de soluționare.

(6) Prevederile art. 295²⁸ se aplică, după caz, și entităților care au prevăzută lichidarea ca strategie de soluționare și care sunt filiale ale unei entități de rezoluție.

(7) În cazul entităților care au prevăzută lichidarea ca strategie de soluționare și care întocmesc situații consolidate pentru scop prudential la nivel național, Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, determină cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile la nivel individual, cu luarea în considerare a situației consolidate întocmită în scop prudential la nivel național.”

3. La articolul 295²⁵, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În aplicarea prevederilor art. 295³⁴, în cazul în care mai multe entități G-SII, aparținând aceleiași instituții de tip G-SII, sunt entități de rezoluție sau entități din state terțe care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniunea Europeană, dintre care cel puțin una este persoană juridică română, Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, calculează quantumul prevăzut la alin. (3):

a) pentru fiecare entitate de rezoluție, persoană juridică română cu luarea în considerare, după caz, a quantumului aferent entităților din state terțe care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniunea Europeană;

b) pentru întreprinderea-mamă din Uniunea Europeană, atunci când aceasta este persoană juridică română, ca și cum ar fi singura entitate de rezoluție din cadrul instituției de tip G-SII.”

4. La articolul 295²⁶, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 295²⁶. – (1) Entitățile de rezoluție, persoane juridice române, respectă cerințele prevăzute la art. 295⁷ – 295²⁵, pe bază consolidată la nivelul grupului de rezoluție sau, după caz, pe bază individuală, pentru entitatea de rezoluție care nu este supusă supravegherii consolidate.

(2) Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție determină pentru o entitate de rezoluție, persoană juridică română, la nivel individual sau la nivelul consolidat al grupului de rezoluție, în conformitate cu prevederile art. 295³³ – 295⁴⁰, cerința prevăzută la art. 295⁵ alin. (1), pe baza cerințelor prevăzute la art. 295⁷ – 295²⁵ și a tratamentului filialelor grupului din state terțe, respectiv dacă acestea urmează să facă obiectul unei soluționări separate în conformitate cu planul de rezoluție.”

5. Articolul 295³⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 295³⁴. – (1) În cazul în care mai multe entități G-SII aparținând aceleiași instituții de tip G-SII sunt entități de rezoluție sau entități din state terțe care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniunea Europeană, dintre care cel puțin una este persoană juridică română, autoritățile de rezoluție prevăzute la art. 295³³ alin. (1) discută și, atunci când este cazul și în concordanță cu strategia de rezoluție a instituției de tip G-SII, convin asupra aplicării art. 72e din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și asupra oricărei ajustări menite să reducă la minimum sau să elimine diferența dintre suma cuantumurilor prevăzute la art. 295²⁵ alin. (4) lit. a) din prezenta lege sau în cadrul prevederilor din legislația altor state membre care transpun art. 45d alin. (4) lit. a) din Directiva 2014/59/UE, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 12a lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, pentru entitățile de rezoluție individuale sau entități din state terțe, și suma cuantumurilor prevăzute la art. 295²⁵ alin. (4) lit. b) din prezenta lege sau în cadrul prevederilor din legislația altor state membre care transpun art. 45d alin. (4) lit. b) din Directiva 2014/59/UE, cu modificările și completările ulterioare, precum

și la art. 12a lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.

(2) Ajustarea prevăzută la alin. (1) se poate aplica în următoarele condiții:

a) ajustarea se poate aplica în ceea ce privește diferențele de calcul al valorii totale a expunerii la risc, între statele membre sau statele terțe relevante, ajustând nivelul cerinței;

b) ajustarea nu se aplică pentru a elimina diferențele care rezultă din expunerile între grupuri de rezoluție.

(3) Suma cuantumurilor prevăzute la art. 295²⁵ alin. (4) lit. a) din prezenta lege sau din cadrul prevederilor din legislația altor state membre care transpun art. 45d alin. (4) lit. a) din Directiva 2014/59/UE, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 12a lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, pentru entitățile de rezoluție individuale sau entitățile din state terțe care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniunea Europeană, trebuie să nu fie mai mică decât suma cuantumurilor prevăzute la art. 295²⁵ alin. (4) lit. b) din prezenta lege sau din cadrul prevederilor din legislația altor state membre care transpun art. 45d alin. (4) lit. b) din Directiva 2014/59/UE, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 12a lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.”

6. La articolul 524, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile art. 523 – 526 nu împiedică România sau Banca Națională a României, în calitatea sa de autoritate competentă sau, după caz, de autoritate de rezoluție, să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu state terțe, în conformitate cu prevederile art. 33 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.”

7. La articolul 576, alineatele (3) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate hotărî aprobarea constituirii unei firme de investiții instituție-punte, autorizată în conformitate cu prevederile Legii nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, cu un capital inițial care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 150.000 euro.

.....

(7) Dispozițiile art. 9 alin. (2) și ale art. 111 alin. (2) lit. b¹) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică firmei de investiții instituție-punte autorizate în conformitate cu prevederile Legii nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.”

8. La articolul 586, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 586. – (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, determină contribuția anuală la fondul de rezoluție pentru fiecare firmă de investiții potrivit raportului între valoarea pasivelor sale, cu excepția fondurilor proprii, minus depozitele acoperite, și valoarea pasivelor agregate, cu excepția fondurilor proprii, minus depozitele acoperite, ale instituțiilor autorizate pe teritoriul României, cu respectarea prevederilor Regulamentului delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției, cu modificările ulterioare.”

9. Articolul 596 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 596. – La primirea unei solicitări potrivit prevederilor art. 595, Fondul de compensare a investitorilor, în calitate de administrator al fondului de rezoluție pentru firmele de investiții, formulează în regim de urgență o propunere de decizie în legătură cu aceasta, pe care o transmite, însoțită de fundamentarea aferentă, către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, și către Ministerul Finanțelor, în calitate de minister competent. Decizia cu privire la acordarea unui împrumut trebuie să fie luată în consens de respectivele autorități.”

10. Articolul 599 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 599. – Împrumutul acordat, în temeiul art. 595 – 598, unui mecanism de finanțare a rezoluției dintr-un alt stat membru, se tratează ca activ al fondului de rezoluție pentru firmele de investiții și se ia în considerare la determinarea nivelului-țintă de finanțare.”

Punctele nr. 3, 5, 6 și 7 ale articolului unic transpun prevederile art. 45d alin. (4) și 45h alin. (2) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr.1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului, astfel cum a fost modificată prin art. 2, pct. 1 și 3 din Regulamentul (UE) 2022/2036 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește tratamentul prudential al instituțiilor de importanță sistemică globală, cu o strategie de rezoluție cu mai multe puncte de intrare, și metode pentru subscrierea indirectă de instrumente eligibile în vederea îndeplinirii cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 275 din 25 octombrie 2022.

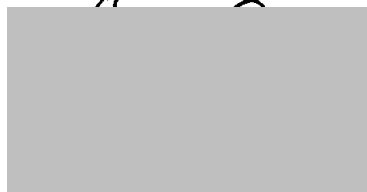
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE
SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București,
Nr.